

עמ"י 40561/03/19 - מחמוד עוודאללה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 40561-03-19 עוודאללה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 46574/2019

בפני כבוד השופט אלי אברבנאל
העורר מחמוד עוודאללה
נגד
המשיבה מדינת ישראל
החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אורן סילברמן) מיום 13.3.2019 בתיק מ"י 7884-02-19, שבגדרה התקבלה בקשת המשיבה להארכת תנאי השחרור שנקבעו לעורר ביום 7.2.2019.

2. ביום 4.2.2019 נעצר העורר לחקירה בחשד לבצוע עבירות זיוף וקבלת דבר במרמה, בקשר לבקשות לקבלת היתרי בנייה שהגיש במסגרת עבודתו. על פי החשד העורר, אדריכל שהוסמך להגיש תכניות לוועדה המקומית, נדרש לחתימתו של מהנדס קונסטרוקציה על גבי התוכניות שהגיש. באופן שיטתי ולאורך זמן זייף העורר את חתימתו של המהנדס הייתאם עבדאללה, בדרך שהטעתה את עובדי המועצה אשר קיבלו מידיה את התכניות.

3. ביום 7.2.2019 הורה בית משפט קמא על שחרורו של העורר בתנאים, ובהם: "אי יצירת קשר, ישיר או עקיף, עם מי מהמעורבים בפרשה... נאסר בזאת על המשיב להגיש תכניות למתן היתר בנייה עד ליום 7.3.2017... אין בכך למנוע מהמשיב לבצע עבודות אחרות בתחום המקצוע".

4. על החלטה זו הגישה המשיבה (בערר שלפני) ערר לבית משפט זה בתיק עמ"י 29532-02-19, ובו עתרה בין היתר לקבוע כי תקופת האיסור על הגשת תכניות על ידי המשיב תעמוד על 180 יום חלף התקופה שנקצבה על ידי בית משפט קמא. בהחלטת בית המשפט בערר האמור (כב' השופטת ח' לומפ) מיום 17.2.2019 נקבע כי "לאור גרסת המשיב, ממנה עולה כי אין מדובר במבנים שלא עברו פיקוח הנדסי, אלא הבנייה נעשתה בפיקוח ושאלת חתימת המהנדס הייתה קשורה בבעייתיות שנובעת מענייני מיסוי ומעניינים של מניעה של הייתאם עבדאללה מלחתום על ההיתרים, עקב היותו עובד מועצה, ולא בשל קשיים בבטיחות המבנים. האיזון שערך בית משפט קמא, על פי הראיות שהוצגו לו בדיון, לא הצריכו מניעה ל-180 יום, אלא בית משפט קמא קבע את 7.3.2019 על מנת לבחון התקדמות בחקירה. ככל שתהיה התקדמות בחקירה שתצביע על קשר בין בטיחות המבנים לבין עבירות המרמה שיוחסו למשיב, תוכל העוררת להגיש בקשה חדשה לבית המשפט".

5. בתום התקופה האמורה פנתה המשיבה לבית משפט קמא וביקשה להאריך את תקופת האיסור על הגשת

תכניות על ידי העותר למשך 180 יום נוספים. לטענתה מאז ההחלטה האמורה התחזקו החשדות, ועתה בידי המשיבה תלונותיהם של מהנדסים נוספים הטוענים כי את חתימתם זייף העורר על גבי תכניות להיתרי בנייה. המשיבה הוסיפה כי אותרו כ-60 בקשות כאלה, שהוגשו על ידי העורר למועצה המקומית במשך מספר שנים.

בהחלטתו מיום 13.3.2019 קיבל בית משפט קמא באופן חלקי את בקשת המשיבה והאריך את התנאי האמור עד ליום 4.4.2019. בהחלטתו קבע בית משפט קמא כי "בצדק הוגשה הבקשה. ראשית פעולות החקירה מלמדות כי לכאורה הזיוף בו נחשד המשיב בוצע לא רק ביחס למתלוננים אלא גם ביחס למהנדסים אחרים, דבר המלמד על שיטה ודפוס פעולה אשר מחזקים את המסוכנות... אזכיר כי התנאי הינו ספציפי להגשת תכניות בלבד כאשר אין הדבר מונע מהמשיב להמשיך ולבצע עבודות אחרות בתחום המקצוע לרבות עבודתו בעיריית ירושלים". בית המשפט קמא דחה את טענת העורר ולפיה הארכת האיסור האמור אינה עולה בקנה אחד עם ההחלטה האמורה בערר, והוסיף כי "הערר נדון סביב היקף איסור העיסוק וכן בנוגע למועד. האיסור נקצב לתקופה של 30 יום על מנת לעמוד על התקדמות החקירה ולראות צורך באיסור להמשיך ואת זאת מאשר בית המשפט המחוזי. אינני סבור כי ההחלטה קבעה כי רק במקרה של הצבעה על קשר בין הבטיחות לבין העבירות ניתן יהיה לעותר להארכת התנאי. גם בנסיבות בהן מתגלים לכאורה זיופים נוספים, מתעורר הצורך בהארכה".

6. ב"כ העורר טוען כי אין בידי המשיבה להוכיח כי למעשיו של העורר עלולה להיות השלכה על בטיחותם של המבנים הרלוונטים, וכי אין "ולו בדל ראייה היכול להצביע" על השלכה כאמור. לטענתו המהנדסים שטענו לזיוף חתימתם מונעים "מטעמים אישיים ומתוך רצונם שלא להסתבך עם רשויות המס, מקום שבצעו עבודות מבלי שההכנסה דווחה לרשויות המס". לטענתו בית המשפט קמא לא נתן בהחלטתו די משקל לפגיעה החמורה בפרנסתו של העורר ובחופש העיסוק שלו.

7. המשיבה סומכת את ידיה על החלטתו של בית משפט קמא, וטוענת כי כדי לעמוד על מידת המסוכנות שבבנייה שבוצעה על פי התכניות האמורות נאלצה המועצה המקומית לשכור את שירותיו של מהנדס שיבקר במבנים ויבחן את מידת מסוכנותם.

8. דין הערר להידחות.

על פי החשד ב-64 הזדמנויות הגיש העורר תכניות למועצה המקומית מטה יהודה, כשחתימת המהנדסים שבהן מזויפת. על פי החשד מדובר בחתימותיהם של ארבעה מהנדסים. משהחקירה התקדמה ונאספו ממצאים נוספים כאמור לעיל, רשאית הייתה המשיבה להגיש בקשה להארכת התנאים, ורשאי היה בית משפט קמא להיעתר לבקשתה.

זאת ועוד, החלטתו של בית משפט קמא, אשר קיבל את הבקשה בחלקה בלבד, מאוזנת ומידתית ומטרתה פיקוח על התנהלות החקירה והמשך בחינת ההצדקה להטלת האיסור האמור.

9. בהגשת תכניות לאישור ניתן בידי המגיש אמון רב. בעניינו של העורר נוכח ממצאי החקירה, יש לקבוע לכאורה

כי האמון שניתן בו נוצל על ידו לרעה, ומשכך לעת הזו אין הצדקה בהמשך מתן האמון בו.

10. נוכח כל האמור לעיל צדק בית משפט קמא בהחלטתו, ומשכך אין עילה להתערבות בה.

התוצאה

12. הערר נדחה.

מעטפה ובה חומר חקירה שהוגש לעיוני, תוחזר על ידי המזכירות לידי המשיבה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשע"ט, 25 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.